

Пролѣтъ

Подъ стрѣхата е ластовичка спрѣла —
за рожбитѣ си кжща прави тя;
отъ утрото е пѣсенъ залюлѣла —
събужда роснитѣ цвѣтя.

Пчеличкитѣ отъ кошера излитатъ,
и пѣсенъта имъ весело звучи,
съ крилцата си въ градината изплитатъ
безбройни мрежи отъ лжчи.

Тукъ всѣки цвѣтъ наведенъ се люлѣе,
посрѣща малки гостенки отворедъ
и весело подъ слънцето се смѣе —
отъ чашката раздава медъ.

И хората прозорцитѣ отварятъ —
свѣтътъ е цѣлъ потъналъ въ свѣтлина!
Къмъ нивитѣ се погледи отправятъ,
тамъ срѣдъ безкрайна равнина.

Запрѣгатъ пакъ воловетѣ въ колата
и взематъ пакъ въ ржцетѣ си остень —
събудени, очакватъ ги полята,
окжпани отъ слънчевъ день.

На работа отива всичко живо,
вредъ на труда се носи пѣсенъта,
и слънцето усмихва се щастливо —
изпраща поздравъ на свѣта!